

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Prijoslan sa plama tiskaju pa 6 svd. svaki redak. Uglasi od 8 redaka stoje 60 svd., za svaki redak više 6 svd.; ili u slučaju oporocanja uz pogodba sa upravom. Novci se štiju postarskom naputnom (na-egno postelo) na administraciju. Naše Sloga ima, prezimo i naj-bližu poštu valja točno oznaciti.

Komu list nedodje na vrijeme, noka to jnyi odpraviti u otvo-romu pismu, za koje se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Paučni, gospodarski i politički list.

„Slogom ristu male stvari, a nesloga sve pokvari“. Nar. Pos.

Istakl svakog četvrtka na otolom arku.

Dopist po novčaniku ako se i notikaju.

Nobiljgovani listovi se neprimaju. Prodplata a poštarinom stoji 5 for., za soljake 2 for. na godinu. Usmjerno for. 2/3, i za pol go-dine. Istan onovina vrlo postarina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uradništvo i administracija nalazi se u Via Toronto br. 13.

Naše sjedinjenje.

Iz Istre, sa cara i kraja rođendan.

III.
Razdijelilo na dvoje: dalo nas B. dvojim pod nadvilo, znajući, da bi razdijeljeni, složni bili prijatelji. Svakoga. Pripojiv ih dalo nit jedne. I koji nit drugoj polji, jedne a nj mi svaka od naših dviju polja bila za nje pogiboljna. Stvorilo je treće političko i jedno našega tjela. On je taj naš naravnost i pogiboljni bi svaki bji nekome, svaki veće samo s toga, na ga tako u jednoj monarhiji, pod jed- nom krunjonom glavi, jednom, dioli. Pri tom dakako neostaje.

Otožđano nam je, obdono mo-đusobno, toli nuždno za ujnu, znati se, dogovoriti se, pomoći si. Lakše je se odprostiti, pače na to se nečto ni obazirati, ako ideš izvan monarhije u drugu koju državu, nego ako ideš iz jedne. polo u drugu. Prosti posjet člana našega naroda jedno polo u drugu, daju povoda dopisivanju, dogovaranju, upi- tom izmedju najviših upravnih glava, jedno i drugo polo monarhije. Toliko, da se izvidno nezabraniti pojedinom namim idi iz jedno polo u drugu. U sva- kom takvom posjetu naziro se nekelevo osnove za sruženja sgrade, kojju uprav radi takva nazivovanja i postupka mora biti jako na slabih temeljih sazidana.

I pisma naša, pošiljana iz jedno polo u druge, jako su uzdivana. No- vino jedva da smjodu i pisat o svo- jom narodu, o njegovu stanju; kad pišu zapljenju se; a često, i mno- gim, zabranjen je ulaz iz jednoga naš- tega političkoga, uda u drugo, u troje.

Učione u raznih tih udih su si akoro tudjo. Nasmijeh ili bar toliko ti je idi iz jednih u drugo, i to već u pučkih, jače u srednjih. Sveodšiliste u Zagrebu pristupno je samo jednoj poli, dielomično; dvojako dielomično, jer samo mladiceam neklih pokrajnab, do- zvoljeno je uđiti se tamo i to samo nekoliko godinaah. Nam se već mladim brani upoznati se medju sobom.

Svršiv nauke možemo samo u onoj polji službovati u kojoj smo jih svršili. Silnimi potežkoćama škopćan je prolaz iz jedno polo u drugu. Potreba je, kadkad jako velika, do- vjeka, javnoga službenika, budi koje stranke, iz druge polo: neča ga, radje bez njega, nek narod strada, ili nek dodje inorodac, koji naroda nerazu- mije. Više je službenikah izvanjskih državah u pojedinah dielovih. monar- hije, nego li naših pojedinacaah iz jedno polo u drugoj.

Iz jedno tih polah odrgraut je jedan njezin grad; za jedan njezin dio već se piskara kako njoj nespada; u njoj noima slobode sastajanja; noima slobode sastauka ni javnoga razpra- vljanja; noima slobode izbora; u njo, vlada sila mjesto zakona; u njoj je ukinuta porota i neodvisnost sudacah; u njoj su i crkveni dostojanstvenici odvsnici od tudjinskih oblastnikah; u

njoj nit najviši znanstveni zavodi nouzivanju potrebito samostojnosti; uslijuju se tobodžnji državni jezik, ukida srednje škole u nepodućnih jer do- morodnih gradovih; rieke se pušča nourodjene, cesto, imanito željzno, gradi se tako — u koliko se gradi — da budu čim manje korisne: pu- čanstvu; trgovini i obrtu čini se svakojako nepriliko; poljodjelstvo se nepospješuje, a uza sve to tjera se davko iz bolca il iz oca; prodaju se kuće, leuđića i posjede i hača narodna na prajaćku palicu. U njoj se odu- djuje, ubacuje, u zatvoro goni, u tamni- cahi muči svedoniko, činnovniko, od- vjiko, nauđiteljo, obđinske nauđiniko, zastupniko, bez razlika zani- mario, koji nisu pućnici. U njoj mañija oti, kom proti skupu, sku- so ilim postu, draži, da se uzi- pinam i pojedincem lako pritiano. Uti obću u njoj, koju se samou- pravo mañi, u njoj slavonski monarhije, u njoj sruženje samoupravo, slobode, blagostanja, iljo li u ikojoj drugoj; u njoj je tako, da ju zapadni sasjodi u najnovije vrijeme, pišuć u njoj, novu stvar.

U njoj, koja je naravsko središće svih naših zemaljah, koja bi imala pritozati drugo zemlje le sobi, koja jih je i pritozala dok ju u njoj bar nešto boljoga bilo, koja bijaše već od starih vromanah utožđićam sunarodnikah iz Dalmacije-Istre, iz Bosno-Herzegov- vine, iz Kranjske-Stajerske-Korunsko-Goričko, sve ido sa tim, kako da se čim više umanjii njezinu privlačivu silu. I to se činilo i čini se sve proraču- nana; u vrijeme kad se jo moralo nešto popustiti u drugoj poli, i za to, da se jih čim daljo od naravnoga sredi- šća drži.

DOPISI.

Premantura, početkom septembra 1887.

Volika je nesreća sunšla našu krunu Premanturu. Na 29 prošloga augusta ugrabilu nam je nemila smrt dika naša, Frana D'Elju, kanonika-župnika našeg. Voliki jo to gubinko ne samo za našu župu, nego i za svu Puljščinu, a hrvatski narod u Istri gubi jednog od najboljih i najuztrajnijih svojih braniteljah. Pokojnik rodio se na Ricci dne 12. jenara g. 1808; zarodjen jo bio 20. septembra g. 1834, a od pol vjeka simo bio je skrban pastir župi Premanturekoj. U početku svoe župnikovanja naš- tao je na mnoge potežkoće, odita nepri- jateljstva, dapada i sam život bio mu jo u pogibolji. Jednog dana navallše protiv- nici na njegov stan, htjedose ga zapaliti — vrata bijahu već u plamenu! Na tokom vromena, svojim znaodjem, ljubavju do na- roda, komu bijaše posvetio svo svoje sile, osvaji si sva srca.

Čim je došao u Premanturu, prva mu bila skrb, da ustrojii školu, jer dakako u ono vrijeme najboljše nikakovo u ovom mjestu. Izmedju svojih ućonikah osobito volio i njegovao je one, koji se iztihnulo, do- rizim napredkom i željom do nauko. Ova- rko jo on slao na više nauko to postade kasnije dostiti svedonik i branitelj hrvatske stvari u Istri. Onim pako, koje nemogaše zbog pomanjkanja sredstva poslati na više škole, pokaze pravu stauu, kojom mogu

doći do poštone zaslužbe i izvan Preman- ture. Još pod stara dano, možd se reći sve do svoje smrti, imao je svakog dana u svojoj sobi po troje, četvero djeoo, koju podučavašo.

U Premanturi, tom skrajnom rtu Istre, ođložen tako rokuć od ostalog svjeta mrcem i brokuljel, nikad se njo u toj smodi zapustilo. Njegov jo duh uvijek ra- dio, dosta jo da razglodaš njegov muzej stvarinah, okamenjenah i morskah školjkah, tor bogatu knjižnicu, rak čeh se osvjođo- diti o njegovoj radnosti. Kadgod se dođlo do njega u Premanturu, našlo se ga kako pomnivo štati stvarimalko novo, nrtvadiće amora, okamomijna raznih hlocaah i riedko morskah školjke. Svakoj bi stvari dodao njezino pravo imo, znao bi ti kazati gdje jo našlona, protumadio bi ju na strano jeziku, naravoslovno il umjotničko. Niti jo polodio njegov muzej, mogao se osvjođoditi, da imado taj pravih riedkoštih, kao n. pr. četvoroprog riedkih urovan na agati, dva riedka čava urovan u mrcem, a to tako divno, da se morao zruditi storo- riedimaj umjotnosti. U obđo može se ka- zati, da jo imao osobitu želju do znan- oštih — i to jo bio jo avostrano naukažun-

Mladka vrelna, koja ga jo našla, bila jo osobita ljubav do hrvatskog istarskog kmoča, ter jo baš nomorno rado svo do svoje smrti na dobro vjokovito i vrom- alko svojog stada. Koji poznajo polbže Premanturu i onaj divni hrvatski narod, znati će ocolniti koliko jo pokojni Frano uradio za vjoru i narod. Kad jo došlo u Premanturu, našao jo orkivu zapustionu, na njoj maloni rimski svedonik na dva svedonika. Dnas pako njegovim nastojanjem i sa- mozatrjajem vidimo usred sola veliki sved- onik na dva ogromna svona i urom. U sa- moj pako orkvi zadržilo se to oltari na novo poslađeni, nova predikaciona, lepa krestilnica, knkivo čeh riedko vjđjeti. Pro- štati pako njo nikad nitli sve do svoje smrti, jer baš ovih zadnjih dnah dovrši- uoko krasno radnje u orkvi. I nohotelo na- mido nam se pitanje: odkuda mu novoa na svo to stvar? Ali trobu znati, da jo višo puta posegnuo u svoj vladit žop. Izoran jo bio svedonik i rođoljub u vromda no- mođan stara, nikad njo zanemario svoje dužnosti orkivno svedonosti obavljao jo najvnođu tobodžbu.

Pokojni Frano uđio jo u ilirsko doba, ter vatru, koja jo onda uzplamtala svako mlado hrvatsko srce, usadila jo i u nje- govo srceć žvu ljubav za hrvatski narod. Kad bi se njegovii prijateljii i gosti sastali kod njega i gjeji uz hrvatski stol, obič- vao jo dični stara sav uzplamdon zapje- vati naše divno pjesmo: „Još Hrvatska“ il „Oj Iliri“, i mieho bi, da njo to sta- rae od preko 70 godina, nego vatroni, mladi ilir iz četvrtog decenija našeg vjeka.

Ilhko si možo dakle svatko pomi- sliti, da jo takav dovjek, toliko zauzet za hrvatsku misao u Istri, morno zanosti kr- šnjog Premanturea od naravi vatrona i sklonu slobodi i napredku. U svakoj na- rodnoj borbi prednjio jo svoim puku, koji ga jo vjorno sledio. I za zadnjih iz- borah bio jo duša naše stranke u ovih stranah, ali vidio se, da tužan stara no- rade sve progledati i pripraviti za borbu, ter ga jako žalostilo, kako neprijateljii uz- krasio do stotini naših pravo glesn (otud je lahko pojmiti taljansku počjeđu sa 34- glesn).

Da jo bio prvi čino Premanturi, a ljubljon od svo Puljščino, najljepše svedo- biće žalostan al sjaan njegov pogreb. Netom se raznesno glas o njegovoj smrti, iz svih sekih gruo jo narod u Preman- turu, da još jednom vidi blago lice svoj ljubimca, da ga poškovpi svetom vedom i da mu se za dušu pomoi.

Na 31 augusta imao jo biti pogreb. Već za rana jutra vidio se kako se narod iz Medulice, Ližnjana, Šišana i Alture vozi ladjama do Premanture. S druge strane dolazahu velike povorko iz Premanturskih

solah. Po svih putovih vidilo se puka, ter na hrpo 20 do 30 njih suznima očima raz- govarahu o nosrać, koja ih znašla; prod stanom pokojnikovim i u njom bilo jo svo puno. Kad dođjah prod stan jedva se pro- izrah kroz narod u sobu, gdje bijaše na odru postavljeno mrtvo tjelo; oko odra klečad molio je narod pobožno za svog pastira. Stupih prod odni, lodoni mo prodje orli, pošokropih ga svetom vodom, suzo mi na- vrnu na oči, a narod okolo stojić mliko kajeon, . . . mir tvojoj duši rekoh i od- stupih. Bilo se ankipulo do čest svedonika, da sprovedu do hladnog groba svog po- kojnog brata. U orkvi se štiala av. mien i ostaj za mrtve. Narod se na malo zadržalo kad zado, da se ktonja pjevaju latinski, govorod, da se u Premanturi od pamtivieka pjevali u hrvatskom jeziku slatono uzdi- onje pobožnog Joba. Kad se svršilo pobož- nosti u orkvi, uputio se sproved u dugoj povorel naprama groblju. Na groblju držo jo nadgrobnii govor mng. G. L. R. žup. upr. Pomorski, kojim jo ganuo do plinu okolo stojić puka, ter kadgod bi se štlo apomenuti imo Frano ili D'Elja, zadržlo se toliko, mliko jeanje. Pamtlihi tada: ovo krasno plado svedoniku, koji nrosobitno radi svim žarom svojo dušo za vjoru i na- rod svoj! Ona iskreno suze, koje padahu na grob pokojnikov i blagoslov onog po- božnog puka, bijaše arđana nagrada, ko- jom se jo zahvalnan puk odložio svoiu župniku g. Frani D'Elji za njegovu veliku trudo kroz oćih 50 godinah.

Na neznanom grobu došloto svedonika i rođoljuba g. Frana D'Eljio klešo mu raz- ovljono stado: Bog Ti naplaću Tvojo trudo i pedlolu Ti vjođni pokoj!

Sv. Fatar u Šumi, dne 10 sept. 1887.

Odsavjuć stranah našu nam Istro uzđita se u dionj. „Naše Sloga“ po koji diondi, a iz Š. Potra malo kad koji, kao da ov- djo niko planti nozade, kao da ovdjo nitko za putnika Istranina ništa neradi, kao da kod nas još svu u narodnom pogledu tvrdi sam nitri! — Ah njo tomu, gosp. Uradništvo, tako! Viki smo radje štiti p adužno, ustajno i poživno raditi. Sveto- potarić na svi zgoljni i štiti Irvati, to se tim dišo i ponoso. Oni napreduju, po- liganio al stalno; kako i u čomu, svjedoci- tinau to andošajost, koja radja i pripravlja sinovo za srećnju nam budućnost.

Nijo mi nekana hvalliti niti u zviozdo kovati ikoga, kako to čino naša, za pre- tomorskom zemljom točoda brada, koja hvale i nagradjuju često i ona stvarnja, koja rade proti zakonu ako je samo taj rid nponen na prepat Fatar naš. Mni jo do istine, koju du, da dandom oduka srdcu, pribiđiti žovanomu štitaljstvu dično „Sloga“, koje će zaisto rado saslušati sli- edede zanimavo vlosti.

Na 30 agusta t. g. zaležjućha se jo ovdjo školska godina javnim ispitom. Izpitu pristupovno je poglavit gosp. na- čelnik tinjanski, po predjednik mješt- ovca ućionekoga vieda, jedan član istoga vieda, svi supotarski poglavari, prilidni broj obćinirah i 65 ućionikah.

Kod ispitivanja držalo se jo slido- čog ri zporoda:

1. Na 7/8 sati odputili se ućionici pra- ćni po svomu učitelju iz ućiono u orkvi k obćnjaj službi božjoj.
2. Na 9 sati počeo ispitivanje i to:
 - a) od 9—9¼ sat ispitivanje vjero- nesko u I. odsjoku
 - b) od 9¼—9½ ispitivanje vjeronauka u II. odsjoku
 - c) od 9½—9¾ ispitivanje vjeronauka u III. odsjoku
 - d) od 9¾—10 štanjje hrvatski u I. odsjoku
 - e) od 10—10¼ ispitivanje hrvatski u II. ods. uz slovnčko jiožbo
 - f) od 10¼—10½ štanjje
 - g) od 10½—10¾ štanjje taljan-

sko u II. ods. a čitanje i pro-
vadjanje pročitano u III. odsj.
h) od 10⁹/₁₁ računica u I. i II.
odsjeku
j) od 11—11¹/₄ u III. odsjeku od
j) 11¹/₄—11³/₄ računica, zarna obuka
u I. i II. odsjeku
k) 11¹/₄—11³/₄ pivoš i zemljopis
u II. i III. odsjeku
l) 11¹/₄—12 pjevanje nekolicnih pjes-
mica i nagovor g. učitelja dječji
spomenu odanost, zahvalnost i lju-
bav napram Nj. Velič. caru i
kralju Franu Josipu I. uz pjov
"Carovko".

Na ovaj način svršio se podpuno razpo-
red ispita ajsajim uspjehom, kakova se još
nije vidjelo u svetopeterskoj učionici nakon
tridesetogodišnjega njezinoga obstanka. Ovi
uspjeh ispita — za nekolicno neodokivan —
ostali do zaista svim prisutnim u miloj
uspomeni.

Oni doli sjetati će se dok živi budu
točno, bistrog i pravilnog odgovaranja
dječak na svaki upit; onog milog pje-
vanja nekolicnih narodnih pjesmica i carovko
na svršetku ispita.

Pisac ovih redakci, koji je [takodjer
kod ispita bio, ostao je ganut, to nemože
od manje, a da zadovoljnost na dobrom
napredku mladošći i pohvali, koju je gosp.
predsjednik i svom govornu u učionici
pred sluhatelj izrekao učitelju na maru i
trudu, javno neproklamirano štampom člano
"Sloga".

Dodajom samo, da g. učitelj vršio
točno i sdušno svoju dužnost, privoleo si je
kroz vrijeme što je kod nas, ardon av-
ljuk obdaru, koji ga svi u voliku olono,
ljube i štaju. Podlieto mu ševčički švrate
sdravilo, da bi umoglo i u buduću onako
uztrajno i marljivo rukovoditi i učiti našu
dječicu, našu nadu u bolju budućnost.
Ivalod nu na trudu najradnišje, kličemo
mu iz dna srdca: Bog ti naplatio sav Tvoj
trud oko naše dječice!

Iz pazničke okolice. Kako bijaše jav-
ljeno u Vašem očenom listu, obdrža-
vna se dne 26. pr. m. u našem Lindaru
glavna skupština tamošnje hrvatske št-
taonice. Prisustvovalo je skupštini malen
broj članova. Sjedenicu otvorio tajnik gosp.
Ivan Pušić; prošla pisano expredsjednika,
načelnika In. Fabrića, koji opravdava svoj
odstup time, što mu to nedovoljiva na-
čelnika št. Obdaje, da će i unapred
ataci uz narodnu stranku to su nuda, da
mu nede društvo odizati onog povjerenja,
kojim ga je bilo počastilo. Kaže, da mu
vrlo mi ardon loži, "la mia ora u naz i ono".

Zar jo to iz ardon gospodinu Fabriću?
Muz, koji se zubi i nokti protivli najvodeji
avetinj narodnoj, hrvatskomu jeziku, da i
unapred radi za hrvatski narod?

Takav da mnio svati izadni narod
"la mia ora naziono"? To mu odlično
pudčemo, jer bismo se aravali u njim
borili se za našu nacelo. On, koji jo otvoro-
no stupio u kola pazničkih jaskar, koji opo-
tovno izjavljuje, da jo rođjen Talijan i
da će to ostati, usudjuje se mučivati Hrvat-
ski narod "la mia ora naziono"!

Taj nehna zdravog razuma ni, "lo-
jilko" stor Innocente! Kad bi on pošlo
drugo pismo, kojim se odriče drugo štati
— čega mi od njega neodokivano — onda
bismo mu vjerovali, da ljubi "la mia ora
naziono".

Iza pročitano pisma bio se novi
odbor. Predsjednikom bi jednoglasno iz-
bran g. Ivan Pušić bivši tajnik društva,
tajnikom g. Fr. Gajtan, blagajnikom ve-
do. g. B. Vitezić. Novomu odboru na ardece
položemo naše društvo; nek se najtoplije
zauzame, da so ono poprpori, da bude
moglo cvitati nam na utjehu i nadu u bolju
budućnost, a istarskom Hrvatnu na diku.

Što jo bolna izločimo, a što jo gajita
izkorenimo, da so nebi tim okužilo drugo
mlahavo žilice. Osobno stvari ostavimo na
stran; nučelo nek nam pred očima lohdi,
a stran nek ostavi naše srdce. Svo za
vjeru i dom!

Med eventualnimi predlozi bio jo
prvi, da se imenuje našeg prvaka i zastup-
nika presvjetoj gosp. doktora Dinka
Vitezića počasnim članom, što bi uz burno
povladjivanje jednoglasno primljeno.

Gospodu članoviti nastojati vi, da bude
naša štitaonica zbilja hrvatska, a mi joj
pravi, rodoviti posvjetojiti. Složno dakle
na zajednički rad!

Pogled po svietu.

Trst, dne 14. septembra.

Austro-Ugarska: Njegovo Ve-
ličanstvo car i kralj Fran Josip I.

* Valja ga neće više tužiti! Op. ured.

boravi ovih dana kod vojničkih vjež-
bah u Ugarskoj. Svuda susreće pu-
čanstvo svoga kralja najvećim odu-
ševljenjem. U Čakovcu poklonilo se
kralju i nekolicno hrvatsko duputačje,
koje su predvodili hrvatski ban i kar-
dinal Mihajlović.

Austro-ugarska carinska kon-
ferencija razpravlja ovaj par sa isto-
menom talijanskom konferencijom o
trgovačkom ugovoru, kojeg bi imale to
dvije vlasti sklopiti. Pri tom razprav-
ljalo se takodjer o vrlo važnom pi-
tanju, o ribarstvu na moru. Tuj da je
označeno, koje će protukoncesije mo-
rati Italija učiniti, ako njoj se u tom
pogledu zajamče najveće pogodnosti.
Mi se bojimo, da će i ovaj put aust-
rijska vlada Italiji u tom pitanju od-
više popusti, to da će talijanski ribari
i nadalje naše obale pustošiti.

Zajednički proračun za Austro-
ugarsku sastaviti će se koncom ovoga
mjeseca u Pešti. U tu svrhu odputiti
će se tamo austrijski ministri, gdje
će biti ministarske sjednice pod pre-
sjedništvom cara i kralja.

Narodna ministra Gautschi, iz-
zvati će u buduću zasjednicu carov-
ninskega vjeća živahniji interpelacijah.
No samo, da će Osić sve moguće
učiniti, da se ministarska narodna
uklone, već da oni nastojati, da se pri-
sili ministra na odstup. U tom će jih
podopirati mužavno braća Slovenci u
valjda i Dalmatinci.

Odbor hrvatskoga sabora za ad-
rosu svršio jo na brzo svoj posao po-
dastriov saboru vrlo skroman i jed-
nostavan nacort adrese. Proti toj adresi
govorio jo jur više opozicijskih
govornikah, nu noma ikakve nade, da
bi se na njoj ikta promijenilo, jer jo
ona pravi odziv ili ogledalo rada su-
borske vođine, dotično hrvatske vlade.
Dne 13 t. m. bijahu braća Starčevići,
dr. Davidi dr. Ivan pred zagrebačkim
sudom odsudjeni radi zločinstva pro-
vare, dotično sukrievnje, i to prvi na 6
godina teške tamnice i na gubitak
doktorata i prava odvjetništva, a drugi
na dvie godine teške tamnice i na gubi-
tak doktorata. Ta odsuda izazvala jo
silnu senzaciju u slavenskom svijetu.

Srbija: Iz Bigrada javljaju, da
jo kralj potpisao naredbu, kojom se
odrođuju po ministru rata predloženo
veće vojničke vježbe, na koje će se
pozvati pričuvnici svih vrstih oružja.

Bugarska: Na tursku molbu
upravljenju Binariku, da se zauzme
kod Austrije, Englezke i Italije, da
oni pristanu na ruski prodlog glode
izaslanja ruskoga generala Ererotra u
Bugarsku, odgovorio je knez Bismark,
da će on zadovoljiti želji Turske, ako
ona usvoji ruski prodlog. Bismark
znade naime, da Turska neće togu
učiniti, pak mu je tako opet pošlo za
rukom riešenju bugarskog pitanja po-
nošto odgoditi. Priao Ferdinand nije,
reć bi, nit najmanje zadovoljan u
Bugarskoj, kamo su ga zapeljali nje-
govi savjetnici predstavljajuć mu u
Bugarskoj sve sumo mirisavo cvietje.
Snada su dvie bugarske opozicije od-
lučno stupile proti knezu i njegovoj
vladi, koja nezna već ni sama što bi
započela.

Rusija: Iz Petrograda javljaju,
da su sve vijesti o predstojećem sa-
stanku ruskoga i njemačkoga cara
sasvim neosnovane.

Franczka: Mobilizacija jednog
kora franczkih četah izpala je za
obće zadovoljstvo franczkih vlad-
ajućih krugova. Njemačka se krv me-
djutim umirila, jer nije došlo do su-
kaba, kako su to njemačke novine
procilice a možda i želite.

Njemačka: Car Vilim i carica
priispjeli su dne 12. t. m. u Stetin,
nu da se tamo još to nezna o dolazku
ruskoga cara.

Franina i Jurina.

Fr. Rogme Jurino, tu nije šalo, uzmi tor-
ciju, ejdi ti u Zagreb a ja gon u
Ljubljana po beži za Motovunsko bl-
lutelono.

Jur. A da doš vraga, Bog mi prosti, iz-
bođ, tor su voliki ljudi, da so više ne-
prodaju.

Fr. To mi jo drago št. da su so našim
ljudom omrazili biguli i tovarako moro.

Jur. Ma tako ti jo hvale Bogu, naš ljudi
nakanili su učiti muški i počiona
bez bođi, a gospoda će sami bođi
trahat, jer kako sm žul pogovarati
so Maru i Midolinku, oni će učiti
nit koljoniću po zraku preko Karojbo
na konfin Badorjanski i Tijnjanski,
znd po komlijo so naučaju, pak ako
nabudu onamo našli žagod škarto robo
za nakrcati i sa nazad popoljati, do
biti uđinjoni vaguni kako kapunora, a
to ja hnd dobro za takvu foru ljudi.

— U Karojbi noki Sprakra, da
Reštaurant odprst, pak da do jim
kanolnih pošljati u vrak gore, do
imati ma sa makulatu notu, do
đovoka, nego da to oni komadoga
noga Franuosa, i torohotoga, jo
amrdli, a sve koji dvo ure daloko
tako sujim dugim zaklona, da do
kravčikat, da bude lahko svaka
kraj.

Fr. A kad pol kropani pobogiti.
Jur. Prodaj, pak na Babudrih.

Jur. Prodaj, pak na Babudrih.
Fr. Prodaj, pak na Babudrih.

Fr. Čuje so, da imaju u Motovunu žuda
bođi na kupu, to mu ga jur dobro
plati. A sa Toruhadom da do bit?

Jur. On do stat na vrh vaguna, pak do na
švik le solit vrh Pazničkoga po-
štata kad onamo nima sriede svojimi
prokstanti.

Fr. Ma tako do bit najboljo; otovarilo jo
pobegul u Porod, i polonj da do pođ
onamo, a Naocato noika gre u Motovnu,
pak po lugu u široko moro.

Jur. A sa kim do stat pak barba Marko?
Fr. A sa kim kumu!

Jur. I Fr. Glodati i zaplati čemo svo ono,
koji so budu sa elegani radi keblilno
kumli.

Jur. I Fr. Mara i Midolinka. — Avlita
avlita avlita avlita sonalono, ki sa
pomogli u Karojbi barbi Tomi tovara
Babudrihova juđivati za paš, nikad
štiti.

Fr. Pika mi iz Motovunšćine, da su ovih
dne krunjo? i šaronjaki ubili koblinu
na boranskom mostu, a meso da su
prali pod Motovunom na Lavelu.

Jur. A kosti?
Fr. Glavina i kosti da se snide za oprtal-
sko balotacijoni.

Jur. Tako da to motovunška gospoda i
prodani kmeti svu koblinu šundrat?

Fr. Premalo će jo bit za onaki gladi.

Različite viesti.

Dvadesetpetogodišnjicu mislićva slavio
jo dne 11. t. m. poznati hrvatski knji-
žovnik g. Ivan krst. Tkalčić u Zagrebu.
Istoga dana ditao jo svečar u crkvi sv.
Ivosa u Novoj Vosi sv. misu, kojoj jo pri-
stustvovalo mnoštvo pobožnoga puka i mnogo
svečarovih prijateljah. Poslije miso — kod
koje su pjevali članovi tipografskoga
društva "Sloga", skladilo jo "Toba Boga
hvalimo". Kod objeda nastalo so više pri-
jateljnih svečarovih, koji su so uz pjesmu
i zdravice dugo i liopo zabavljali. Sve-
čar jo prvio toga dana mnogo ustma-
nih, pismenih i brojavulih čestitakah sa
raznih stranah Hrvatske i izvan nje.

Gospodin Tkalčić reći već dugo na
našem književnom polju, napose kao po-
vjestničar, pak jo i zaslužilo, što se ga sjetilo
toga čina bar oni krugovi, koji se knji-
gom bavjo i koji su znati za 25. godišnjicu.
Mi njim so iskreno pridružujemo kličući
g. svečaru srdačan živio!

Rlocozanske viesti. U tršćansko-ko-
parskoj biskupiji promijenili su sljedeći
dušobrižnici: g. Juro Rastoli idu kao duh.
pomoćnik od Jozuitah u Trstu u Bujo.
G. Mato Gršković idu kao duh, pomoćnik
le Jozuitom u Trstu. G. Ivanić, dokto-
rand bogoslovja imonovan jo kaplanom
doli Anima u Rimu, gdje će nastaviti svoje
nauko.

Umro je ovih dana umirovljeni kurat
g. Protmar. Vječni mu pokoj!

Čitaonica u Lošinju. Prijatelj iz Lo-
šinja (Malo selo) javlja nam, da so jo
famo ustrojila narodna čitaonica, kojoj su
jur pravila potrdjena. Čestitajući našim
rodoljubom na lošinjskom otoku na tom
narodnom poduzeću, kličemo najnovijoj
narodnoj čitaonici srdačno: vivat, orea-
oat, floreat!

Englezko vojno brodovlje. U utorku
u jutro nadelo so jo u tršćanskoj luci 11
brodova h englezko vojno mornarice, kojim
zapovjeda vojvoda Edinburški, drugi sin
kraljice Viktorije. Brodovlje jo
ovdje 5 danah. Na mig, oostati do g.
tršćanski magistrat onim gostovom
volika svečanosti, kojih pođimlju danas
— u eriolu — na v. Vojvodu Edin-
burškoga prati i njo. Vojvoda Edin-
burškoga, k. supruga, volika
kneginja Marja, k. k. supruga, volika
cara Aleksandra II. k. k. vojvoda ruskogim-
up.

Iz Pirana 11. t. m. Ka. Ako
ato valjan štitićam 12. t. m. Ka. Ako
tršćanskim listovih, štitićam 12. t. m. Ka. Ako
voliko slavljuga dana odigrati, a so ovdje
tombola valjo toga komadlija, kojef so
isti trād valjo toga komadlija, kojef so
dostojni štitićam 12. t. m. Ka. Ako
400 godinah, štitićam 12. t. m. Ka. Ako
taj podjati. U Magua, našim nekolicno savjetni-
kom i zastupnikah. Tomu upravo aplau
amiju so svi obilili muškovi smatrajnd ga
komadljom, del 400".

Gospodu govoro toliko u tom spisu o
ljubavi i bratimstvu izmđu talijanskim
gradoluh, a ono zarovavilo, da njim naj-
bliži susjed, grad Loba obrnuo lođa, to
da nede da imado ništa zajedničkoga sa
"luomoni e onalleri" koji so nastalo "nella
magnifica Comunita o Terra do Piran".

Izbori u Motovunu. Kako smo javili
u posljednjem broju, započeli do izbori za
občinu Motovunu dne 19. t. m. Izborna
borba bita jo jata joz jo našemu puku
već dođjalo nasilno gospodarstvo motovun-
skih talijanskah, pak je odlučio otrodi se
tuđinskoga jarina svimi zakonitim sredstvi.
Narodni naši protivnici nasuprot služo se
najgadnijim oružjem, da ono novoljnu ob-
činu i nadaljo u svojem gospodarstvu zadržo,
da njim blodrt naš puk i nadaljo služu i
robujo.

Ali talijanskom motovunskim mora
biti ipak sila volika, jer no samo, da plađu
i narđu nepopratanu u tršćanskim listovih,
već so dapačo utokošo i svojim susjedom,
talijanskom iz Opetlja, kojih da do dođi
79 glasovat za gospodsku listu.

Našo občinaro noma to nit najmanjo
amuti li prostrati. Protivnikom našim
nučilo privremeno pomoći i sam nočeti iz
pakla, no svota naša i pravodna stvar mora
prijo li pošljo svakako poljoditi.

Očekujemo dakle od naših prvakah
na Motovunšćini, da će povesti svo iz-
vanjsko občinaro k izborom, to da će svi
složno glasovati za ono kandidate, koji su
za najvaljanjo prondajni i priznati.

Protivnici narodni nastojati će izazvati
nored i nomir, nu naši braći neamiju
sliditi izazivačah, već so mužovno, ozbiljno
i trično ponanati, to glasovati za svojo
predloženo, a nakon izbora odaločiti so
svojim kućam. Politička oblast dužna jo,
da pazi na zakon, mir i red, jer jo ona
odgovorna za svako moguće nođlo. Na
izbore dakle diđni naši Motovunji, bez
strah i bez strasti, složno i mužovno!

Iz Trzeta šalju nam kao nastavak k
posljednjem dopisu sljedeće: Vjesti, koje
ste zadnji put šikali o krasnom gos-
podarstvu ex-nadčelnika g. Clarića, nomilo
grizca njega i njegovoj avjeti. Al tu njim
noizca pomoći; njihovi grijesi moraju na
svietlo. Dugo smo mučali i trpili, a sad
jo ea na red, da počezamo našim ob-
činaro, kako znadu talijanska gospoda
i po gospodarići. Dakle na stvar: Noki
Glozio iz Trza bijašo od staroga zastup-
stva izabran kao povjerenik kod utome-
ljenja tabularnih knjigah za podobčinu
Vrh, to mu isto zastupstvo odredi kao
dnovnicu for. 1.50 nrv. Glozio jo dobio
od suda u Buzetu svjedodbu, da jo za-
služio dangubod za svoju občinu for. 110.
On primi od Clarića na račun for. 25, to

